

Ke vzniku univerzit ve středověku 5**Současné francouzské univerzity 6****Komentář k oborům 1. - 3. cyklu****francouzských vysokých škol 7****Univerzity 10****Přehled oborů - překlad 29****Diplomy a vysokoškolská vysvědčení 30****Upozornění 35**

Celkově byly středověké univerzity oázy demokracie a sociální rovnosti: studenti byli přijímáni bez ohledu na sociální původ a mohli zaujmout jakékoli postavení v organizační a vědecké hierarchii univerzit. Také národnost nehrála na univerzitní půdě žádnou roli. Na pařížském učení se střídaly v rektorském úřadu nejrozličnější evropské „národy“ („národnost“ byla označována ještě tak zemská příslušnost, nikoli národnost, a navíc velmi liberálně): Italové, Angličané, Němci ... z Čechů to byl Matěj z Janova (1350 - 1393). Původ „národa“ se často lišilo od univerzity k univerzitě a stávalo se, že k rozlišení docházelo podle světových stran. V Paříži patřili například Němci a jejich východní sousedé spolu s Angličany a Skoty k národu anglickému, natio anglorum. Vedle nich byl národ Normanů, natio normannorum, národ pikardský a galský, tedy nikoli Francouzi či národ francouzský obecně. Do těchto čtyř národů se museli rozvrhnout jak všichni studenti, tak i jejich učitelé.

V Praze existoval kromě domácího národa „Böhmen“, kam patřili Češi spolu s Němci, ale také Maňafi a Jihoslované, rovněž národ polský, pak bavorský a národ saský - k němu náleželi spolu s Němci ze severu Dánové, Švédové, Finové. V Lipsku bylo totéž (Lipskou univerzitu založili učitelé a žáci pražské univerzity, kteří se cítili poškozeni kutnohorským dekretem Václava IV.), jen s tím, že český národ, tj. „Böhmen“, byl řazen k německému. Tradičně je uváděno, že středověká univerzita se skládala ze čtyř fakult: artistické, teologické, lékařské a juristické, avšak k této formaci docházelo často až dlouho po založení. Nejstarší univerzity si po staletí udržovaly svoji původní profilaci.